

2012

2011 december 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Miközben a kormány továbbra is elutasítja a „megszorítások politikáját”, hatalmas – 1400 milliárd forintos – állam-háztartásiegyenleg-javítást t?zött ki célul a 2012-es költségvetésben. Ha összejön ez a kiigazítás, tartható lesz a központi deficit rekord alacsony mértéke.

Amennyiben pedig az uniós normák alá zuhan a büdzsé hiánya, úgy „mindenki” megnyugodhat, de legf?képpen Brüsszel és a mindenható piacok. A második Orbán-kormány pedig elmondhatja majd magáról: uniós csatlakozásunk óta 2012-ben sikerült elérnie Magyarországnak azt, hogy csak kicsikét költsön többet az állam annál, mint amit megtermel, pontosabban beszed. Amúgy a 2,5 százalékos GDP-arányos hiánycéltól függ a többi között az, hogy megsz?nik-e Magyarország ellen nyolc év után az uniós túlzottdeficit-eljárás.

Miel?tt rátérnénk a központi költségvetést övez?, esetleges kockázatokra, nézzük, mekkora árat kell fizetnünk a hiánycélért, a pénzügyi stabilitás eléréséért! A kiigazító csomag több mint egyharmad részben támaszkodik az adók formájában növekv? fizetési kötelezettségekre. Magyarán fölfelé ugranak az adókulcsok: az áfáé, az eváé, valamint több ízben is n? a jövedéki adó, emelkedik a cégautóadó és autóvásárláskor is több illetéket kell fizetni – hogy csak a javát említsük. Eközben a kiadási oldalon is beindul a spórolás. Méghozzá úgy, hogy csökkentik az állástalanok segélyét, „rendszerszinten” a rokkantnyugdíjakat, valamint a gyógyszerkassza faragásán keresztül kevesebb jut az egészségügyre és a közszférában is elmarad a szokásos béremelés. Ide tartozik, hogy azoknak a keresetét azonban emeli a kormány, akik rosszul járnának a személyi jövedelemadó rendszerének átalakításával, az adójóváírás intézményének teljes kivezetésével. Természetesen a minisztériumok házi büdzséje is apad, és számos állami fejlesztést tesz a függ? tételek sorába a kabinet.

Hogy a felsoroltakból ki, mit olvas ki – fájdalmas megszorításokat vagy éppen strukturális reformokat –, iskola kérdése. Ugyanakkor miközben dúl a gazdaságdiplomáciai háború Budapest és a Brüsszel-Frankfurt-Washington-trió között, a kormány gyakorlatilag olyan intézkedéseket hoz, mint amelyeket elvárnak t?le a Lajtán túl – ugyanis ez az „egész” azért van, hogy a kormány tartsa magát az EU felé a konvergenciaprogramban vállalt hiánycélhoz.

De térjünk rá a kockázatokra! Miután a kormány a költségvetési kiigazítási csomagjával elmegy a falig – a szóban forgó megtakarító intézkedések az elmúlt évek legnagyobb állami visszafogása lesz, az adóemelésekr?l, a vállalkozások terheinek gyarapodásáról nem is szólva –, gyakorlatilag minimális költségvetési tartalékkal kezdünk neki 2012-es évnek.

Márpedig a magyar gazdaság éppen a visszaesés felé „tendál”: egyre több objektív elemzés, szakért?i prognózis sugallja, hogy készítsen vészforgatókönyvet is a kormány a recesszióra. Tudniillik nem elegend? pusztán azt hangsúlyozni, hogy a „nyugati világ nyolcvan éve legnagyobb válságát éli” akkor, amikor nálunk sincs gazdasági növekedés, ami pedig van, azt kizárólag a multik exportjának köszönhetjük. Egyre inkább úgy t?nik, jöv?re sem áll össze az a hazai recept, amely képes lenne a gazdaságot b?vül? pályára állítani, megakadályozni a munkanélküliség növekedését, felpörgetni a bels? gazdasági motorokat, valamint csökkenteni az államadósságot – és kordában tartani a költségvetést.

És van még itt egy belpolitikai tényez? is: súlyos feszültség keletkezhet akkor a jöv? évi büdzsében, ha a kormány nem tudja – népszer?ségi okokból – tartani a visszafogó, kiadáscsökkent? intézkedéseket, továbbá nem érkeznek be a költségvetésbe az adóemeléssel megcélzott bevételi többletpénzek. Ráadásul negatívan „játszhatnak be” az újabb tartalék-el?írások és minisztériumi zárolások .

Vagyis a legnagyobb gond az lehet – túl a mindannyiunk életére jelent?sen kiható kormányzati intézkedéseken –, hogy az év közben jelentkez? esetleges negatív sokkokra a kormány már nem tud védekezni. Csak pluszintézkedésekkel – leginkább ett?l kell tartanunk.
Szajlai Csaba- magyarhirlap.hu

Ajánló